

(सप्तमोऽध्यायः ॥ वर्गाः 1-33)

(6)

101

(म. 7, अनु. 6)

ऋषिः कुमारः आग्नेयः, वा मैत्रावरुणिः वसिष्ठः छन्दः त्रिष्टुप् देवता पर्जन्यः

तिस्रो वाचः प्र वदु ज्योतिरग्रा या एतद्बुहे मधुदोघमूधः |
स वत्सं कृण्वन्गर्भमोषधीनां सद्यो जातो वृषभो रौरवीति || 1 ||
यो वर्धन् ओषधीनां यो अपां यो विश्वस्य जगतो देव ईशे |
स त्रिधातुं शरणं शर्मं यंसत्त्रिवर्तुं ज्योतिः स्वभिष्ट्यस्मे || 2 ||
स्तरीरुं त्वद्भवति सूतं उ त्वद्यथावशं तन्वं चक्र एषः |
पितुः पयः प्रतिं गृभ्णाति माता तेन पिता वर्धते तेन पुत्रः || 3 ||
यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुस्तिस्त्रो द्यावस्त्रेधा ससुरापः |
त्रयः कोशास उपसेचनासो मध्वः श्रोतन्त्यभितो विरप्शाम् || 4 ||
इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे हृदो अस्त्वन्तरं तज्जुजोषत् |
मयोभुवो वृष्टयः सन्त्वस्मे सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः || 5 ||
स रेतोधा वृषभः शश्वतीनां तस्मिन्नात्मा जगतस्तस्थुषश्च |
तन्मं ऋतं पातु शतशारदाय यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः || 6 ||

(3)

102

(म. 7, अनु. 6)

ऋषिः कुमारः आग्नेयः, मैत्रावरुणिः वा वसिष्ठः छन्दः गायत्री 1, 3, पादनितृत् 2 देवता पर्जन्यः

पर्जन्याय प्र गायत दिवस्पुत्राय मीळहुषे | स नो यवसमिच्छतु || 1 ||
यो गर्भमोषधीनां गवां कृणोत्यर्वताम् | पर्जन्यः पुरुषीणाम् || 2 ||
तस्मा इदास्ये हविर्जुहोता मधुमत्तमम् | इळां नः संयतं करत् || 3 ||

(10)

103

(म. 7, अनु. 6)

ऋषिः वसिष्ठः मैत्रावरुणिः छन्दः अनुष्टुप् 1, त्रिष्टुप् 2-10 देवता मण्डूकाः (पर्जन्यः)

संवत्सरं शशयाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः |
वाचं पर्जन्यजिन्वितां प्र मण्डूकां अवादिषुः || 1 ||
दिव्या आपो अभि यदेनमायन्दति न शुष्कं सरसी शयानम् |
गवामह न मायुर्वत्सिनीनां मण्डूकानां वृगुरत्रा समेति || 2 ||
यदीमेना उशतो अभ्यवर्षीत्तृष्यावतः प्रावृष्यागतायाम् |
अख्वलीकृत्या पितरं न पुत्रो अन्यो अन्यमुप वदन्तमेति || 3 ||
अन्यो अन्यमनु गृभ्णात्येनोरुपां प्रसर्गे यदमन्दिषाताम् |
मण्डूको यदुभिवृष्टः कनिष्कनृश्रिः संपृङ्गे हरितेन वाचम् || 4 ||
यदेषामन्यो अन्यस्य वाचं शाक्तस्यैव वदति शिक्षमाणः |
सर्वं तदेषां समृधेव पर्वं यत्सुवाचो वदथनाध्यप्सु || 5 ||
गोमायुरेको अजमायुरेकः पृश्निरेको हरित एक एषाम् |

सुमानं नाम बिभ्रतो विरूपाः पुरुत्रा वाचं पिपिशुर्वदन्तः	॥ 6 ॥
ब्राह्मणासो अतिरात्रे न सोमे सरो न पूर्णमभितो वदन्तः	
संवत्सरस्य तदहः परिं ष्टु यन्मण्डूकाः प्रावृषीणं बभूव	॥ 7 ॥
ब्राह्मणासः सोमिनो वाचमक्रतु ब्रह्म कृण्वन्तः परिवत्सरीणम्	
अध्वर्यवो घर्मिणः सिष्विदाना आविर्भवन्ति गुह्या न के चित्	॥ 8 ॥
देवहितं जुगुपुर्द्वादशस्य ऋतुं नरो न प्र मिनन्त्येते	
संवत्सरे प्रावृष्यागतायां तप्ता घर्मा अश्रुवते विसर्गम्	॥ 9 ॥
गोमायुरदादजमायुरदात्पृश्निरदाद्धरितो नो वसूनि	
गवां मण्डूका ददतः शतानि सहस्रसावे प्र तिरन्त आयुः	॥ 10 ॥

(25)

104

(म. 7, अनु. 6)

ऋषिः वसिष्ठः मैत्रावरुणिः	छन्दः जगती 1-6, 18, 21, 23, जगती त्रिष्टुप् वा 7, त्रिष्टुप् 8-17,
19-20, 22, 24 अनुष्टुप् 25 देवता रक्षोहणौ इन्द्रासोमौ	1-7, 15, 24-25, इन्द्रः 8, 16, 19-22,
सोमः 9, 12-13, अग्निः 10, 14, देवाः 11, ग्रावाणः 17, मरुतः 18, वसिष्ठाशीः पृथिव्यन्तरिक्षाणि	23

इन्द्रासोमा तर्पतं रक्ष उब्जतं न्यर्पयतं वृषणा तमोवृधः	
परां शृणीतमचितो न्योषतं हतं नुदेथां नि शिशीतमत्रिणः	॥ 1 ॥
इन्द्रासोमा समघशंसमभ्यर्धं तपुर्ययस्तु चरुरग्निवाँडैव	
ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने	॥ 2 ॥
इन्द्रासोमा दुष्कृतो वृत्रे अन्तरनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम्	
यथा नातः पुनरेकेश्वनोदयत्तद्वामस्तु सहसे मन्युमच्छवः	॥ 3 ॥
इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवो वृधं सं पृथिव्या अघशंसाय तर्हणम्	
उत्तक्षतं स्वर्यं पर्वतेभ्यो येन रक्षो वावृधानं निजूर्वथः	॥ 4 ॥
इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवस्पर्यग्नितप्तेभिर्युवमश्महन्मभिः	
तपुर्वधेभिरजरैभिरत्रिणो नि पर्शाने विध्यतं यन्तु निस्वरम्	॥ 5 ॥
इन्द्रासोमा परिं वां भूतु विश्वत इयं मतिः कक्ष्याश्वैव वाजिनां	
यां वां होत्रां परिहिनोमि मेधयेमा ब्रह्माणि नृपतीव जिन्वतम्	॥ 6 ॥
प्रति स्मरेथां तुजर्यद्विरेवैर्हतं द्रुहो रक्षसो भङ्गुरावतः	
इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद्यो नः कदा चिदभिदासति द्रुहा	॥ 7 ॥
यो मा पाकेन मनसा चरन्तमभिचष्टे अनृतेभिर्वचोभिः	
आपेइव काशिना संगृभीता असन्नस्त्वासत इन्द्र वक्ता	॥ 8 ॥
ये पाकशंसं विहरन्त एवैर्ये वा भद्रं दूषयन्ति स्वधाभिः	
अहये वा तान्द्रदातु सोम आ वा दधातु निर्ऋतेरुपस्थे	॥ 9 ॥
यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्ने यो अश्वानां यो गवां यस्तनूनाम्	

रिपुः स्तेनः स्तैयकृद्भ्रमैतु नि ष हीयतां तन्वाꣳ तना च	॥ 10 ॥
पुरः सो अस्तु तन्वाꣳ तना च तिस्रः पृथिवीरुधो अस्तु विश्वाः	
प्रति शुष्यतु यशो अस्य देवा यो नो दिवा दिप्सति यश्च नक्तम्	॥ 11 ॥
सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सञ्चासञ्च वचसी पस्पृधाते	
तयोर्यत्सत्यं यतरदजीयस्तदित्सोमोऽवति हन्त्यासत्	॥ 12 ॥
न वा उ सोमो वृजिनं हिनोति न क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम्	
हन्ति रक्षो हन्त्यासद्वदन्तमुभाविन्द्रस्य प्रसितौ शयाते	॥ 13 ॥
यदि वाहमनृतदेव आसु मोघं वा देवां अप्युहे अग्रे	
किमस्मभ्यं जातवेदो हणीषे द्रोघ्वाचस्ते निऋथं सचन्ताम्	॥ 14 ॥
अद्या मुरीय यदि यातुधानो अस्मि यदि वायुस्तप पूरुषस्य	
अधा स वीरैर्दशभिर्वि यूया यो मा मोघं यातुधानेत्याह	॥ 15 ॥
यो मायातुं यातुधानेत्याह यो वा रक्षाः शुचिरस्मीत्याह	
इन्द्रस्तं हन्तु महता वधेन विश्वस्य जन्तोरधमस्पदीष्ट	॥ 16 ॥
प्र या जिगाति खर्गलेव नक्तमपं द्रुहा तन्वंꣳ गूहमाना	
वत्रां अनन्तां अव सा पदीष्ट ग्रावाणो घ्नन्तु रक्षसं उपब्दैः	॥ 17 ॥
वि तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्विꣳच्छत गृभायत रक्षसः सं पिनष्टन	
वयो ये भूत्वी पतयन्ति नक्तभिर्ये वा रिपो दधिरे देवे अंध्वरे	॥ 18 ॥
प्र वर्तय दिवो अश्मानमिन्द्र सोमशितं मघवन्त्सं शिशाधि	
प्राक्तादपाक्तादधुरादुदक्तादभि जहि रक्षसः पर्वतेन	॥ 19 ॥
एत उ त्पे पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सवोऽदाभ्यम्	
शिशीते शक्रः पिशुनेभ्यो वधं नूनं सृजदशनिं यातुमद्भ्यः	॥ 20 ॥
इन्द्रो यातूनामभवत्पराशरो हविर्मथीनामभ्याꣳविवासताम्	
अभीदु शक्रः परशुर्यथा वनं पात्रेव भिन्दन्त्सत एति रक्षसः	॥ 21 ॥
उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्वयातुमुत कोकयातुम्	
सुपर्णयातुमुत गृध्रयातुं दृषदेव प्र मृण रक्षं इन्द्र	॥ 22 ॥
मा नो रक्षो अभि नड्यातुमावतामपोच्छतु मिथुना या किमीदिना	
पृथिवी नः पार्थिवात्पात्वंहसोऽन्तरिक्षं दिव्यात्पात्वस्मान्	॥ 23 ॥
इन्द्रं जहि पुमांसं यातुधानमुत स्त्रियं मायया शाशदानाम्	
विग्रीवासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते दृशन्त्सूर्यमुच्चरन्तम्	॥ 24 ॥
प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम्	
रक्षोभ्यो वधमस्यतमशनिं यातुमद्भ्यः	॥ 25 ॥

| इति सप्तमं मण्डलं समाप्तम् ।